

Árflóðin í Flvesá (sept. 1879).

Þó var þráfalllega við á veturna, að Flvesá flæddi yfir Flóann. Áttu
„árflóð“ þessi - svo voru nafnið - oftast myrtoð sin á Þrimsvallafloötum þar
sem Flóaáveitan á nún myrtoð sin, en einnig hjó Þambastodum hjó Kaldáar-
nesi eða á milli þessara bæja, en fleira gæti eigi annarsfadar í Flóannu
nemna á Kaldáarmeribólum og fram með Flvesá á austanverðu, alla
leið að Ósyrarvesi. Áttu á móti gætu árflóðin frá Þrimsvallafloötum
nístíum nota á Þreidumyrri niður til sjávar; víðáttu-öbrif þeirra voru
og mistil: Austan frá Deiluholti hvefji og vestur að Flvesá, niður Sandvöllum.

Þreidumyrri (eða Þreidamyrri) var breitt land mjög og yfirvild af ágangi sandjar, hún
og hrossa, en á hana var breitt frá vorðum til hausts. Hverum sá fénað af þessum
bæti margum veid, en óvögulegt fóttum á þelja.

Þegar þessi gætt, á því svæði þessu öllu var margin heystkaper allra þeirra. Þá endi
er á því lágn, háður, og hann var að öllum samaukðum síð mistil, en minnstu
þó um niðri Þreidumyrri, frá þangað sóttu Eyrbellungar og Stollseyringar allur
heystkaps sínu utan tíms, að heitu mátti; að vísu höfðu flestar jandi þar ein-
hverjar engja-snelljar, t. d. Stollseyri, Ásgarðsstaðir, Þrattsholt, Þreidu-
myrarholt, Hóringstaðir, Holt, Þri og Oeldogardar og var Þreidumyrri þá
þegar - einnig áður en Flóaáveitan kom - stíft í sundri og öftri stákar,
er kenndur voru við jandi þessara, t. d. Stollseyrarmyrri, Þrattshaltsmyrri
Hóringstaðarmyrri o. s. fr. Var hún fyrst nafndu þeirra stórt og „móttin“ á
austanverðu þessi: Þri Vöðlakóli, sudanastur og Vatnshóli, niður um Þrandhól,
um Hólkypu og í Harlavörðu, enda voru þetta einnig lausdamen þess milli
Stollseyra- og Tráðarkolto-fotanna. Áð vestan voru móttin þessi: Ófan
frá Trévörðum og niður á sjó, milli í milli Þjannavörðu og Haussár, en á vord-
um voru meðin vestan úr Trévörðum beina leið austur í Vöðlakól; var þar

viðingur hinnar meistar til allra vinna, badi til að slá ygraka. Eg varð á annars milli ferðinnar, fari und heyranda hestinn, en þótt vinnuminum varð langur, var þó eigi hófi að fara nema 2 ferdir í dag.

Þótt ég í eigin vegg vilji kvarta undan vinnu þessari, þá hún var badi. Þennu til ley og uppskiptandi, þó var hún erfid og erid hattuðum fyrir hestum. Vil ég ni og til gamans geta þess, að stundum komu það fyrir, þegar þeir eru þá hestur lögur i kvíði í einhverri heldummi - en það var Draughóla helda, sem vrist var, -

þóttu allt að 10 stóðstrosu þar að g ruddust harkdýr in þá í hveudýr in til þess að svata löngun sinni í þeim, þarna í miðri heldummi. Þóttu þeir fóru víðast og þau í einhverri, hestur og megar í miðri löst slita birtin, en sum þeirra sátu föst um dragin vora upp in svadinn. Aðrir einn sinni fóru mér að vá í manni-lijalp frá einni fölli frá Stóðstrosu, en varð heyrst og mikki Draughóla þar o þannu frá.

Þóttu þetta um stóðstrosu með undir þessum kringum stóðum: þetta var fyrri ferð mín um dragin ofan af þetta, og ég að flýta mér svo sem umt var, að hveð vinnu þy eg hafði til stóðstrosu anna sem hveðstku mig í þessu land.

Allt frá þó vel; þá var meistarinn gaman á því, svo og eftir á, og allt var þetta á einnót, sem að sumu leyti varð til þess, að hveða mig og stala.

Þetta stóðstrosu, sem við fengum vora á þetta, 'Arnarstada- og Þyggur- liorus miðum. Hestbændurinn kostadi þá 25 emur og var það vefur, stóðstrosu kaup', og var það í miðum þessum og á Þreidumyri allri, að þá stjórta þá best, en á flóð hafði veid veturinn áður: þá bændur þá aldrei.

Á flóðin geidum aldrei badi undan sér: þau komu, eins og stjórta in heid- sturum lofti (Pállstóth.) og vora þá meistar, en þau komu í þessum jand, en í var og á þessum lögur yfir flakandi þessum. Hveð, en á það best, að þessum geti veid að vortu var það, að að hlátur geid upps in útsprungu íslindum, og

til Stórvíkinga brygdi nið og bráðlega upptúr þeirra vaxa hani.

Svo var á flóð þessi mikil að hvergi sá í jöð, beitaskis í botnum, stóðna ein upptúr og framvotnið var hvergi stótt mannum né féandi; allir lóðis og heldur flóðna fram og í Syðraseli; vaxað að setja þeir mót á botnum milli Syðra-þells og Ásgautsstaða. Var í þá öflast þeir móturinn og stótti gaurinn að þjófi meir, sem fleiri menn og þar áður var í flýti, en það var heitköggja mikil, einhverur um helgar, en meir og annað, en Sautvélur, Vatnir, Kórfi og Stótturuparshjúma þar og til vaxa en í þjófi í Stótturuparshjúma. Þessi og þá stóttur mikil fyrir lífnum að hafa, þó vitanlega lét og þá vera í botnum og af þorum, en sagdi sjálfur (1) fyrir verknum og stóttur botnum, 10-15 ára stótturinn! Þóttu í þá öflast þjófi ymis þorum annari vinnu, t.d. að motta þjófið, þessa þorum og heima féandi á hús, jó, jafnvel ~~þar þar~~ ^{þjófi þar} að sitja úti í þjófi, með þorum á annari hendinni og ein dællinn með ^{hinni} annari hendinni hótandi á hús meir og gutla!

HOT

Þessi stóttur þorum þorum fylgdi og það, að og létta meiri mat og betri að botna en undarandi, nema ef vera stóttur þjófi dýra sá og var notaður til þessa að leidda hesta í hangstaði á húsnum, þegar hangurinn var botinn í þjófið. Þetta er þó eigi svo að stóttur, að og eða dóttur þorum eigi nógu góðan mat og miltinn í uppvaxtarárinum, svo góðan, að síðan helpi og og aldun þorum þorum betri, en það var þorum kjöt, þorum þorum þorum og bláðmót, neðst um allt eftir völd, en það var einnig umlega holl og heilsuansley þjófi

Óger þorum þjófi þorum meir á flóðinn og í allt annað öðru lífi meir. En þar þjófi til máls að þjófi, sem áður var þjófi þjófið.

Árið 1888, 10. janúar þorum á flóð mikil í Þjófi. Stórvíkingar og súðri þorum stóttur meir vilturinn áður og í þar vaxað yfir þorum ein og botnum.

Rann Þjófi þjófi upptúr jafnvegi svo miklum, að þjófi flóð, yfir alla

árabakkans á summanverðu og þangað, sem brúar stóflarnir standa úr,
enda vandfættu til þess, að Tryggvi Þunnarson lét byggja áru stófla og ar
þegar brúin var byggð 1890-1891 og leuzi þrínna í landi yppi, svo þessi yrdi
síðan hafi á ársflóðum og mun þessu vera gætt. Sjá d. 20. janúar síð árs og
Stadaþess, en flóðid gætt á féinadi g húsnum í Katladarvegi og í Skidnum.

Þar mun þess og gætt henda stremmdu úr úrgisnum fyrri undan Svísu-
hrannu alla leið niður fyrri Hólms, svo og þess, að hún nýja brú, en byggð var í
Hólmsá 1887 for þá og ánni.

„Ársflóðid 1888 olli miklum stremmdu og ánnu sínu hafi eigi þomid í
ánnu um 40 áru stéid, 1. febr. - marz 1880.“

En þetta telid eftir sögu Svísu- og Svísu-á í Selfossi 5. marz 1930.